

De Panicō. CAP. CXX.

PANICVM, quod alij melinen appellant, è cerealibus est seminibus, milio simile: eodẽmque modo in ciborum vsum venit, & ad eadem quoque valet: attramen milio & minùs nutrit, & minùs astringit.

De Sesamo. CAP. CXXI.

SESAMA stomacho nocet, & animam grauitatem facit, si quando commanducata dentium commissuris inhaerit. Admota verò, neruorum crassitiem discutit, aurium fracturis & inflammationibus, ambustis item & coli doloribus ac cerastæ morfui medetur. Capitis autem dolores ex ardore contractos cum rosaceo lenit. Sed & herba in vino decocta eadem præstat, sed maximè oculorum inflammationibus doloribusque prodest. Ex ipso quoque semine fit oleum, quo Ægyptij vtuntur.

De Lolio. CAP. CXXII.

LOLIVM, quod è Græcis plerique aram, nonnulli thyaron appellant, quòdque inter triticeas segetes nascitur, molitum, nomas, putrescentia vlcera & gangrænam emarginandi vim habet, si cum raphanis & sale imponatur. Feros verò lichenas & lepras cum sulphure viuo & aceto sanat. At cum fimo columbino & lini semine decoctum in vino, strumas discutit: & quæ agrè maturantur

rantur rumpit. Ischiadicis cum aqua multa decoctum & adhibitum prodest. Quod si cum polenta, myrrha, croco aut thure suffiatur, conceptiones adiuuat.

De Amylo. CAP. CXXIII.

AMYLV M appellatū ab eo est, quod si ne mola fiat. Optimum quod est trimestri paratur tritico, natione Creticum aut Ægyptiacum. Conficitur verò ex tritico eiusmodi puro, quinquies die, ac si fieri potest, etiam nocte aqua perfuso: atque ubi emollitum fuerit, sensim aquam citra agitationem effundi oportet, ut ne simul vitilior succus excludatur. At ubi mollissimum euasisse constiterit, diffusa aqua pedibus calcari oportet: deindeque in fusa alia teri. Tandem innatantes furfures incerniculo tollendi: reliquum verò colo traiciendum, moxque ut excolatum fuerit, super tegulis nouis ardentissimo sub sole sicari densarique oportet. Nanque si paulisper vltimum manserit, acescit. Porro contra oculorum fluxiones, caua vlcera, & pustulas efficax est. Sanguinis etiamnum reiectiones potu cohibet, & exasperatas fauces lenit: lacti quoque & obsoniis admiscetur. Paratur & amyllum ex zea macerata elotaque ad vnum aut alterum diem, & massa triticea in modum manibus subacta, tandemque feruentissimo in

sole, vti dictum est, exiccata. Sed huiusmodi amyllum ad vsum medicum ineptum est: ad reliqua verò, idoneum.

De Fœnigræci farina.

CAP. CXXIII.

FŒNVMGRAECVM ipsiusque farina molliendi ac dissipandi, discutiendive vim habent. Hæc tenuiter contrita cum decocta aqua multa imposita, aduersus tam internas quàm externas inflammationes efficax est. Cum nitro verò ex aceto trita & imposita, lienem extenuat. Decoctum autem fœnigræci, foeminarum malis ex inflammatione præclusionève vuluæ ortis infessu subuenit. Eiusdem in aqua decocti cremor expressus, capillos, surfures & achoras purgat. Cum adipe verò anserino pessi vice subditur, ad emolliendos dilatandosque locos muliebres. Porro viride cum aceto, imbecillibus exulceratisque locis accommodatum est. At ipsius decoctum prodest aduersus tenesmos, foetidamque dysentericorum proluciem. Cæterùm quod ex eo exprimitur oleum, cum myrto capillos expurgat, & genitalium cicatrices exerit;

De Lino. CAP. CXXV.

LINVM vulgo notum est: cuius semen easdem quas fœnigræcum vires habet: quippe quod discutiat & emolliat omnem

mnem intus forisque inflammationem, cum melle, oleo & aqua exigua decoctum, aut melle cocto exceptum. Emendat & crudum vitia cutis in facie ab insolatione ac varos, cum nitro & ficibus impositum. Cum lixiuo verò, parotidas duritiâsque discutit: herpetas & fauos cum vino decoctum expurgat. Ungues scabros remouet, cum pari modo nasturtij & mellis. Educit quoque quæ intra pectus hærent, cum melle eclegmatis vice sumptum, ac ruffim etiam lenit. Stimulat & Venerem, si melli & piperi placentæ modo admixtum largiùs sumatur. *Quin* & eius decoctum aduersus intestinorum ac vuluæ erosiones, itémque ad euocanda alui excrementa infunditur. Vuluæ denique inflammationibus, æquè ac scenigræci semen, infellu perquam est vtile.

De Cicere. CAP. CXXVI.

CICER fatiuum bonam facit aluum, vrinam ciet, flatus gignit, coloris bonitatem cuti conciliat, menses partûsque expellit & lac auget. Imponitur verò, & maximè cum eruo decoctum, ad testium inflammationes & myrmecias: itémque ad scabiem, vlcera capitis manantia & lichenas, nec non & ad canerosa malignaque vlcera cum hordeo & melle. Alterum porrò ciceris genus, arietinum appellatur. Vtunque verò cit

vrinas, dato cum roremarino aduersus morbum regium & hydropem eorum decocto. Legunt quoque exulceratam vesicam & renes. Sunt qui myrmeciarum & pensilium verrucarum extuberationes eminentiasve singulas prima luna grano ciceris alio atque alio tangant, eaque grana in linteolo deligata abiici post se præcipiant, quasi verrucæ hac arte decidant. Est & sylvestre cicer, foliis satiuo simile, odore acri, sed semine discrepans: quod quidem eadem quæ satiuum præstat.

De Faba Græca. CAP. CXXVII.

FABA Græca inflationem parit, flatulenta est, agrè concoquitur, ac tumultuosa insomnia facit: sed tussis confert, carnemque gignit, media calidi frigidique natura. Decocta in posca & cum iuo cortice esitata, dysenterias & cœliacorum profluvia sistit, & contra vomitiones in cibo idonea est. Minus verò flatulenta euadit, si prior aqua inter coquendum abiiciatur. At viridis & plus negotij stomacho faceffit, & plus flatuum gignit. Porro lomentum & per se & cum polenta impositum, inflammationes ab ictu mitigat, & cicatrices concolores facit: mammas etiamnum grumoso lacte turgentes inflammationeque laborantes adiuuat, & lac quoque extinguit. Cum melle
autem

autē ac fœnigręci farina, furunculos, parotidas & sub oculis liuores discutit. Cū rosa vetrō, thure ouiq; candido, procidentes oculos, eorūque staphylomata tumoresque reprimat. Subactum vino, suffusiones & ictus oculorum recreat. Commanducata sine cortice faba, fronti, sistendę fluxionis gratia, anacollematis instar imponitur. Testium inflammationes in vino decocta sanat. Pueris verò circa pubis regionem adhibita, ipsos diu impuberes conseruat. Alphas quoque purgat. Corticibus autem illiti qui post euulsionem renascuntur pili, iciumi gracielsque efficiuntur. Idem cum polenta, alumine scisso & vetere oleo impositi, strumas discutunt: quin & eorum decocto lanę inficiuntur. Caterum faba dempto cortice bipartitò secta, qua quidem parte ex natura coaluit, ad sanguinis eruptiones ab hirudine excitatas imponitur: illas nanque diuidiata supprimit, & qua parte alteri cohærebat, apprimatur.

De Faba Ægyptiã.

CAP. CXXXVIII.

Ægyptia faba, quam nonnulli Ponticam vocant, in Ægypto quidem magna copia provenit, sed & in Asia quoque & Cilicia palustribus locis inuenitur. Folium verò habet amplum instar petali seu galeri, caulem

O. j.

cubitalem, digiti crassitudine: florem roseum, dupla papauerini floris amplitudine. At ubi defloruit, utriculos gerit folliculis similes, in quibus faba paululum supra operculum instar bullæ prominere. Ciborium aut cibotium ideo nominatur, quasi loculamētū, quod seratur eiusmodi faba ipsa humenti glebæ indita atque ita in aquam demissa. Radix autem subiacet harundinis radice crassior: quæ cocta crudaque estur, & colocasia nominatur. Faba quoque ipsa virens comeditur: sed exiccata nigrescit, & Græcam magnitudine superat. Vim porro habet astringendi, stomachumque iuuat. Quamobrem dysentericis celiacisque conuenit, inspersa earum farina polentæ vice: sed & in puluem quoque redacta exhibetur. Efficaciores autem sunt cortices, si decocti in vino mulso ternum cyathorum mensura propinentur. Caterum ad aurium dolorem facit quod in earum medio viride spectatur, gustu amarum, si cum rosaceo coctum inutilletur.

De Lente. CAP. CXXIX.

LENS frequenti cibo aciem oculorum obtundit, agrè concoquitur, stomachum lædit, eumque & intestina inflat: sed aluum cum cortice comesta sistit. In eo genere præstat quæ facillimè coquitur, quæq;
nihil

nihil atri in maceratione reddit. Vim porro
 habet astringendi: qua ex causa aluum co-
 hibet, si detracto antè cortice accuratè di-
 scoquatur, prima aqua inter coquendum
 effusa: quippe primum ipsius decoctum al-
 uum soluit. Insomnia verò tumultuosa ex-
 citat, nervosis partibus, pulmone capitique
 contraria. Meliùs autem contra fluxiones
 alui suo fungetur munere, addito cum ace-
 to intubo aut portulaca, aut beta nigra, aut
 myrti baccis, aut Punicæ tegmine, aut rosis
 siccis, aut mespilis sorbisve, aut pyris palmu-
 lisve Thebaïcis, aut malis cotoneis, aut ci-
 chorio, aut plantagine, aut gallis integris,
 quæ quidem post cocturam abiciuntur, aut
 denique rhoë qui obsoniis inspergitur. Ve-
 rùm cum ea diligenter acetum percoqui
 debet: alioqui aluum conturbat. Contra
 subuersionem stomachi decorticata lentis
 grana xxx. deuorataque profunt. Decocta
 quoque lens cum polenta impositaque, po-
 dagras lenit. Sinaus verò cum melle glutinat,
 vlcerum crustulas circumquaque rumpit, &
 vlcera quoque ipsa repurgat. At ex aceto dis-
 cocta, duritias & strumas discutit. Cum me-
 lilotò autem vel cotoneo malo medetur in-
 flammationibus oculorum ac sedis, am-
 mixto rosaceo. Sed in maioribus sedis in-
 flammationibus amplisque sinibus, cum

O. ij.

putamine Punici aut rosæ siccis adiecto melle decoquitur. Valet quoque ad nomas quæ in gangranam euaserunt, similiter versusurpata, aut etiã adiuncta maris aqua. Ad pustulas autem, herpetas, erysipelata & pernio-nes, quo antè dictum est modo. Caterùm contra mammas grumoso lacte turgentes nimiumque distentas, decocta in aqua marina & imposta auxiliatur.

De Phasiolo. CAP. CXXX.

PHASIOLVS flatulentus est, flatúsque ciet, & agrè concoquitur. Quòd si viridis coquatur, in cibo aluum emollit, & ad vomitiones ciendas idoneus est.

De Eruo. CAP. CXXXI.

ERVVM, exiguus est frutex omnibus cognitus, angusto folio, tenuis, in siliquis parua gerens semina, è quibus farina fit eruina dicta: quæ quidem ad medendi vsus est accommodata. Eruum porrò capiti onerosum est, aluumque turbat, si comestum fuerit, & sanguinem quoque cum urina ducit. Boes autem saginat, si elixum apponatur. Parandæ verò eruinae farinae ratio hæc est: huberiora candidaque grana deligito, & aqua permiscendo respergito: ac ubi sufficienter combibere fueris, tum demum torreto, dum cortex disrumpatur: postea molita & tenui cribro pollinario creta reposito.

Huiusmodi